

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12

гр. Свищов, 30.01.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в закрито заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стела Д. Бъчварова

като разглежда докладваното от Стела Д. Бъчварова Частно наказателно дело № 20224150200236 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взема предвид:

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 от Наказателно процесуалния кодекс.

Постъпила е жалба от адв. Й. Ц. Й., като повереник на пострадалия Й. А. В. от град Свищов, с ЕГН ***** против постановление от 14.12.2022 г. на РП-Велико Търново, ТО-Павликени за прекратяване на ДП № 95/2021 г. по описа на ОДМВР – Велико Търново (преписка № 2628/2021 г. по описа на Районна прокуратура- Велико Търново). Производството по делото е прекратено на основание чл.243, ал.1, т.1 вр. чл. 24, ал. 6, вр. чл. 24, ал. 5, т. 1 вр. чл.25, ал.1, т.6 от НПК.

Излага съображения за незаконосъобразност и необоснованост на постановлението на наблюдаващия прокурор, като счита, че не е спазена процедурата по НПК за спиране на производството и уведомяване на пострадалия за правото му да подаде в шестмесечен срок тѣжба до компетентния районен съд, както и че заключението на прокурора, че в случая липсвало извършено престѣпление от общ характер, а само такова по чл. 130 от НК е неправилно. Излага подробни доводи в тази насока.

Моли съда да отмени постановлението за прекратяване на наказателното производство на РП -Велико Търново, ТО - Павликени и да върне делото за продължаване на производството по него със задължителни указания за прилагането на закона и да бъде снабден с всички материали по ДП № 95/2021 г. по описа на ОДМВР В.Т. и да се уважи искането за назначаване на експертиза, която да даде отговор на въпроса: Причинено ли е трайно отслабване на зрението на Й. А. В..

Жалбата е подадена в срока на чл. 243, ал. 4 от НПК и е процесуално допустима. Жалбоподателят се явява пострадало Л. по смисъла на чл.74, ал.1 от НПК.

Съдът, като се запозна с жалбата, постановлението на прокурора и събраните материали по ДП № 95/2021 г. по описа на ОДМВР – Велико

Търново (преписка № 2628/2021 г. по описа на Районна прокуратура- Велико Търново), намира за установено следното:

С постановление от 13.05.2022 г. на РП-В.Т., ТО- Павликени досъдебното производство било спряно на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК, т.к. прокурорът, след като обсъдил събраните по делото доказателства приел, че не са наЛ. данни за извършено престъпление от общ характер - чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, по чл. 325 от НК, чл. 131, ал. 1, т. 12 от НК, но получените телесните увреждания, както от Б.Л.С. така и от Й. А. В. са съставомерни по чл. 130, ал. 1 от НК – лека телесна повреда, изразяваща се във временно разстройство на здравето, неопасно за живота и съгласно чл. 161 от НК се възбуждат по тъжба на пострадалия. Ето защо, прокурорът с постановлението от 13.05.2022 г. на основании чл. 244, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 25, ал. 1, т. 6 и чл. 199 от НПК е спрял ДП № 95/2021 г. по описа на ОДМВР- Велико Търново. На Б.Л.С. и на Й. А. В. били изпратени копия от постановлението за спиране на наказателното производство и съобщения по чл. 50 и чл. 81 от НП с указания, за възможността да упражнят правото за търсене наказателна отговорност от виновните лица по реда на частното обвинение с тъжба в процедура по чл. 161, ал. 1 от НК в 6 месечен срок по реда на чл. 81 от НПК, който тече от деня на уведомлението. Същите били получени от С. и от В. на 17.05.2022 г., видно от пощенските известия за доставяне. Шестмесечният срок за депозиране на тъжба е изтекъл на 17.11.2022 г. След извършени справки от наблюдаващия прокурор в Районен съд – Свищов и Районен съд – Павликени било установено, че не били постъпили тъжби от В. и С. и няма образувани НЧХД.

С Постановление от 14.12.2022 г. наблюдаващия прокурор прекратил на основание чл. 199 , чл. 243, ал. 1, т. 1, чл. 24, ал. 6, чл. 24, ал. 5, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 6, вр. чл. 245, ал. 2, пр. 1-во от НПК ДП 95/2021 г. по описа на ОДМВР – Велико Търново. В него наблюдаващият прокурор преповторил приетата от него в постановлението за спиране фактическа обстановка: Б.Л.С. служител от състава на ГПУ — Свищов на 25.04.2021 г. (неделя) не бил служебно ангажиран и почивал и отишъл на вилното си място, което се намирало в местност „*****“ в землището на гр. Свищов. С. имал уговорка с Х.В.С. последният да отреже опасни клони на дърво в двора на вилата му. Стоев започнал работата на дървото, а С. бил на земята и събирал отрязаните клони. Около 12:00 ч. на вилата пристигнала съпругата на С. - Ц.И. С.а, заедно със синът им. С.а спряла лекия си автомобил „*****“ на пътя. Известно време след това зад лекия автомобил на С.а паркирал и джип, управляван от П.И.. Малко по- късно на място пристигнал и пикал „*****“, собственост и управляван от Т.Й.Т.. На пасажерската седалка до водача се возел Й. А. В.. В този момент С.а заедно със сина си тръгнали към града с автомобила си. Същото направил и К. с неговия джип. Возилата на С.а и К. навлезли във вилната зона с цел да обърнат обратно. След като направили обратни завои, първо дошъл пред вилата на С., К. с неговия джип, а след него С.а с нейния лек автомобил. Няколко минути по-късно се върнал и пикала, който спрял зад автомобила на С.а. След като К. и С.а си тръгнали, пикапа, управляван от Т. спрял до С.. Тогава последният видял, че автомобилът се

управлявал именно от Т. и до него имало мъж, който С. първоначално не разпознал. Прозорецът от страната на С. бил смъкнат. Т. поздравил С., след което последният се навел към кабината, за да го поздрави. В този момент С. видял и разпознал пасажера - Й. В.. Между С. и В. имало вражда, породена от служебната дейност на С.. В този момент С. и В. си разменили удари с ръце в областта на главите на всеки от тях. Пикапът потеглил, а С. останал на място. Непосредствено след случилото последният сигнализирайл полицията за случилото се. Във връзка със заявление на С. започнало досъдебното производство. В хода на разследването били назначени съдебно-медицински експертизи за характера на телесните увреди, причинени на С. и В..

Наблюдаващия прокурор извършил и оценка на събрания доказателствен материал, установяваща липса на данни за извършено престъпление от общ характер. Посочил, че не са наЛ. доказателства за извършено престъпление по чл.325, ал.1 от НК – хулиганство, а причинените телесни увреждания и на двамата участници в сбиването изпълват състава на престъплението по чл.130, ал.1 от НК. В тази връзка се аргументирал, че никой от двамата участници не е осъществил състава на престъплението по чл.131, ал.1, т.12 от НК, както и деянията по чл.131, ал.1, т.1 от НК от В. и по чл.131, ал.1, т.2 от НК от С..

Като се позовал на изтеклите срокове дадени с постановлението за спиране на ДП от 13.05.2022 г. на РП-В.Т., ТО- Павликени и липсата на тъжба, с която пострадалите да упражняват правото си за подаване на тъжба, както и изводите за липса на извършено престъпление от общ характер, прокурорът прекратил наказателното производство.

Съдът, като взе предвид възраженията на жалбоподателя, постановлението и доказателствата, събрани в хода на досъдебното производство, намира, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

По възражението на адв. Й. (повереник на пострадалия В.), че неправилно наблюдаващия прокурор е прекратил наказателното производство на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 5, т. 1 вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК, съдът намира същото за неоснователно. Аргументите на повереника са, че не е спазена процедурата по НПК за спиране на наказателното производство и уведомяване на пострадалия за правото му да подаде в шестмесечен срок тъжба до компетентния районен съд, тъй като в хода на производството са депозирали молба до разследващия полицай, с която на осн. чл. 75, ал. 3 от НПК, е заявил, че желае да бъде призоваван и уведомяван на адрес: гр. В.Т., ул. „*****“ № 37, ет. 6, офис ***** чрез адв. Й. Ц. Й..

Видно от известието за доставяне, постановлението за спиране на ДП № 95/2021 г. по описа на ОДМВР е получено лично от пострадалия В. на 17.05.2022 г. Процесуалният закон в чл. 244, ал. 3 от НПК лимитивно изброява лицата, които могат да получат препис за спиране на досъдебното производство. Същият изисква преписът да бъде получен от пострадалия, а не от или наред с неговия повереник, и задължително предвижда, че пострадалият трябва да бъде уведомен и за правата си по член 80 от НПК.

Нещо повече, процесуалния закон отдава значение на личното узнаване за спиране от пострадалия, доколкото в разпоредбата на чл.81, ал.3 от НПК се предвижда, че тъжбата до съда трябва да се подаде в шестмесечен срок от деня, в който пострадалия е получил препис от постановлението за спиране на досъдебното производство. Следователно законодателят е дал изключителен смисъл на узнаването лично от самия пострадал на постановлението на прокурора, доколкото с изтичането на срока се преклудира правото му да упражни правото си да подаде тъжба до съда. Процесуалният закон не регламентира негови самостоятелни права, за разлика от тези на защитника, уредени в чл. 99 от НПК. Препращането в чл. 100, ал. 3 от НПК към правната уредба за защитника, не касае разпоредбата за процесуалните права на последния, защото повереникът няма свои самостоятелни процесуални права, а упражнява тези на доверителя си, като му оказва правна помощ при реализирането им. Прокурорът няма задължение да уведомява повереника на пострадалия за този правен резултат, защото не е субект със самостоятелни права и съгласно чл. 253 т. 3 от НПК. От доказателствата по делото е видно, че прокурорът е спазил законодателните изисквания за уведомяване на пострадалия с известие от 17.05.2022 г., който го е получил лично, а не чрез друго Л. и в този смисъл възражението на адв. Й., че е посочен друг адрес за призоваване е ирелевантно. След като съобщението е получено лично от пострадалия на неговия адрес, то възражението е неоснователно, тъй като по никакъв начин не е нарушено правото му да узнае и упражни правото си на защита – да подаде жалба срещу това постановление или да подаде частна тъжба, с която може да повдигне обвинение за извършено срещу него престъпление пред съд, като частен тъжител.

Възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя за незаконосъобразност на обжалваното постановление за прекратяване на наказателното производство срещу останалите мотиви в обжалваното постановление, съдът намира, че не подлежат на обсъждане в хипотезата на прекратяване на наказателното производство на основание разпоредбата чл.24, ал.6 вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК.

Предмет на съдебен контрол в производството по чл. 243, ал. 5 от НПК е обосноваността и законосъобразността на постановлението за прекратяване на наказателното производство. Съдът намира, че в настоящия случай наблюдаващия прокурор не е извършил нарушение. Постановлението за спиране от 13.05.2022 г. на РП-В.Т., ТО- Павликени е получено от жалбоподателя и няма данни същият да го е обжалвал, съответно съдът да го е отменил. Изтекъл е и шестмесечния срок за подаване на частна тъжба, като отново няма данни такава да е подадена. Горното по силата на разпоредбата чл.24, ал.6 вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК е основание за прекратяване на наказателното производство от прокурора. Според настоящия състав изпълването на този фактически състав на процесуалната норма е достатъчен да бъде прекратено наказателното производство без прокурора да възпроизвежда вече възприета от него с постановлението за спиране фактическа обстановка и правни изводи. Това вече той е сторил, като през

този шестмесечен период производството е било спряно и по него не са извършвани никакви процесуално следствени действия, нито пък има данни да е поискано извършването на такива. Настоящият състав приема, че в тази хипотеза на прекратяване на наказателното производство съдът принципно не следва да извършва преценка за обоснованост и законосъобразност на прокурорския акт досежно изводите му за извършено престъпление от общ характер. Задължението на проверяващият съд е да прецени само доколко са изпълнени формалните императивни изискванията на закона за прекратяване на наказателното производство на посоченото основание - дали наказателното производство вече е било спряно на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК и дали в указания от законодателя шестмесечен срок от съобщаване на постановлението за спиране, пострадалият е предявил частна тѣжба в съответния първоинстанционен съд. В този смисъл е Определение № 180 от 01.06.2022 г. по ч. н. д. № 206/2022 г. на Окрѣжен съд - Велико Тѣрново.

Поради горното съдът намира, че наказателното производство законосъобразно е прекратено от прокурора и са наЛ. предпоставките за потвърждаване на обжалваното постановление.

Водим от горното и на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК, Свищовският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВРЪЖДАВА Постановление за прекратяване на досѣдебно производство от 14.12.2022 г. на РП-Велико Тѣрново, ТО-Павликени, с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 6 вр. чл. 24, ал. 5, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 6, вр. чл. 245, ал. 2, пр. 1-во от НПК е прекратено наказателното производство по ДП № 95/2021 г. по описа на ОДМВР – Велико Тѣрново.

Определението подлежи на обжалване или протест пред Окрѣжен съд Велико Тѣрново в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Сѣдия при Районен съд – Свищов: _____